

Overweging 03-08-2014 18^e zondag
n.a.v. Jes. 55,1-3 en Mt. 14, 13-21

Welkom.

“Blijf dit doen tot mijn gedachtenis”, hield Jezus zijn leerlingen voor. Houdt hij ons dus voor. En wij nemen deel aan zijn tafel. Deelnemen, dat gaat niet alleen over dat kleine stukje brood en die paar druppeltjes wijn. Het is een dringende uitnodiging om met elkaar het leven te delen. Zoals hij dat deed: hij gaf ons heel zijn eigen leven. Zo wil hij dat **ook wij** gemeenschap vormen met elkaar. Dat houdt in dat we elkaar als gelijken beschouwen. Dat we alle verschillen overstijgen en aan ieder de eigen ruimte geven om zichzelf te zijn en hem daarin respecteren. Dat is verre van zelfsprekend. Zelfs met onze beste bedoeling zitten we toch vaak min of meer opgesloten in onszelf, in onze eigendunk en onze eigen belangen. Dit te doorbreken en te overstijgen blijft een opgave voor heel ons leven. Daarom is het nodig dat we iedere keer weer opnieuw bijeen komen, brood en wijn delen en te horen krijgen wat van ons verwacht wordt. “Wie oren heeft om te horen, hij hore..” weer zo'n uitspraak van Jezus. Moge het ons geschonken worden.

Overweging.

Een overweging is geen geschiedenisles. Het gaat er niet om te horen wat er zo'n 2000 jaar geleden is gebeurd. Nee, wij worden opgeroepen te onderzoeken wat wij er vandaag mee kunnen doen. Het zijn lessen in levenswijsheid.

Toen ik het evangelie van vandaag las en overwoog werd ik getroffen door twee dingen. Die zal ik u niet onthouden.

Het eerste is dat de leerlingen, we mogen ze ook apostelen noemen, dienstbaar waren. Ze signaleerden wel de nood, deden een suggestie voor een oplossing, maar ondernamen verder niets. Jezus nam en behield het initiatief, en zij voerden uit wat hij hun zei: zij bedienden de mensen. Dat is de kern van de blijde boodschap: het welzijn van mensen behartigen.

Zorg en aandacht voor mensen was de levenstaak van Jezus, tot aan het laatste avondmaal toe. “Blijf dit doen tot mijn gedachtenis..” Het is de opdracht van de kerk van hoog tot laag. “Ga naar de mensen toe...” zegt paus Franciscus. Hij verstaat het evangelie, en brengt het in praktijk. Een kerk die meer met zichzelf, met de handhaving van zijn eigen organisatie en status bezig is, met voorschriften en machtsuitoefening, verzaakt de opdracht van Jezus en blijkt zijn boodschap niet te verstaan, al gebeurt het misschien met de beste bedoelingen. “Een kerk die niet dient, dient tot niets”, zei een Franse bisschop.

Het tweede wat me trof is wat Jezus daarna zei: “Geef gij hun maar te eten”. Dat sluit naadloos aan op het eerste. Er is zoveel honger in de wereld. Zoveel dorst naar erkenning, naar verbondenheid, naar hulp, naar vrede en gerechtigheid, naar troost en nabijheid. Kan nog duidelijker en indringender gezegd worden wat van ons als kerk verwacht wordt? Wat ons zou moeten kenmerken als volgelingen van die man uit Nazareth? Zie naar elkaar, luister naar elkaar. En laat je hart spreken, want dat weet beter waar onze schat ligt dan boekenwijsheid.

Wat is er verder nog over te zeggen!

Er is genoeg gezegd. Dat Gods Geest ons verder leidt.

Nijmegen, 3 augustus 2014

pastor Jan Zuiker, assumptionist